

Christian Niami gaat in snel tempo langs de borden.

© BAS Quaadvlieg

BRUNSSUM OPEN SIMULTAAN

Dammen zoals in Afrika

Rusland, Mongolië, China, Kameroen, Senegal. Uit alle windstreken komen de deelnemers aan het Brunssum Open, het oudste damtoernooi ter wereld. De winnaar van vorig jaar, Christian Niami, gaf gisteravond een simultaan op straat.

DOOR ROEL WICHE

BRUNSSUM

Met zijn lange, ranke postuur danst hij van bord naar bord, in hoog tempo, terwijl hij elke schijf met een sierlijke handbeweging naar voren schuift zoals alleen Afrikaanse rasdammers dat kunnen. Internationaal meester Christian Niami – hagelwit hemd, jeans, zwart tasje om zijn schouders – waant zich in de Kerkstraat van Brunssum voor even weer in Kameroen, waar op elke straathoek gedamd wordt, zo nodig met kroonkurken van Coca Cola-flesjes. De winnaar van vorig jaar opent de 41ste editie

van het *Brunssum Open* met een simultaan in de open lucht, geflankeerd door terrasbezoekers en winkelend publiek. Zeven tafeltjes staan midden op straat, zodat het geen passant kan ontgaan dat hier vanavond het *Grote Denken* plaatsvindt.

Afrikaanse code

Iedereen mag op deze broeierige avond aanschuiven om zich te meten met een heuse wereldtopper, maar de meeste huis-tuin- en keukendammers die nieuwsgierig voorbij schuifelen durven hun vingers er niet aan te branden. Wel wagen zich enkele regionale grootheden achter het bord, zoals Maastrichts sneldamkampioen Andy Damen, die na tien overwinningen van Miami de eerste is die remise afdwingt en die prestatie omarmt als olympisch goud. Martin van der Hout, de vaste arbiter in Brunssum, slaagt er zelfs in om de Afrikaanse code helemaal te kraken. Spontaan gejubel klinkt er in de Kerkstraat, terwijl de winnaar een hand krijgt van de meester, die zonder morren zijn zeldzame verlies incasseert.

We doen niet aan startgelden en zorgen ook niet voor hotels. We willen jonge dammers de kans geven zich hier te laten zien.”

DIETER VAN GORTEL

Globetrotters

Het is tekenend voor de sfeer van het traditierijke Brunssum Open, het oudste meerdaagse damtoernooi ter wereld. Van heinde en verre reizen elk jaar de deelnemers naar Zuid-Limburg, van enthousiaste amateurs tot globetrotters die de zomertoernooien afreizen om een inkomen bij elkaar te sprokkelen. Ze overnachten in hotels, bij gastgezinnen of slaan een tent op bij camping de *Hitjesvijver*, waar vaak tot de late uurtjes met Ton Sijbrands-achtige toewijding ingewikkelde stellingen worden bestudeerd. Op de lijst van de editie 2018 staan deelnemers uit Rusland, Mongolië, China, Kameroen, en Senegal. Ja, zelfs uit Ethiopië hebben zich vijf dammers aangemeld, al weet nog niemand of ze vandaag bij de eerste ronde zullen opduiken. Ook dát is traditie in Brunssum, waar ze wel gewend zijn aan bizarre reisschema's. „De Nederlandse ambassade in Ethiopië moest eerst uitzoeken of die vijf niet bezig waren met een vluchttraject”, zegt toernooirecteur Dieter van Gortel. „Dat bleek gelukkig niet het geval. Maar of en hoe ze komen? Laten we afwachten.”

Geen blinde ambities

Hoewel 'Brunssum' een respectabele status heeft in het internationale damcircuit waakt de leiding van het toernooi voor onverantwoorde ambities.

Hoewel 'Brunssum' een grote, respectabele status heeft in het internationale damcircuit waakt de toernooileiding voor blinde, onverantwoorde ambities. Andere toernooien in Nederland - een dominante damnatie op wereldschaal - lokken elk jaar de nodige toppers met een behoorlijke geldbuidel, bijeen gebracht door grote sponsors. Brunssum volgde die strategie in de jaren negentig ook, maar kiest al geruime tijd voor een eigen smoel. Grof geld wordt niet verdiend in sporthal Rumpen, het spellokaal. Zo kreeg Miami vorig jaar vijfhonderd euro voor de eindzege. Van Gortel: „Wij kiezen ervoor om een eigen gezicht te houden. We doen niet aan startgelden en zorgen ook niet voor hotels. We willen jonge, talentvolle dammers de kans geven om zich hier te laten zien.” Christian Miami, op de wereldranglijst toch een subtopper, voelt zich niet te groot om zijn denkkraft in Brunssum te etaleren. Onvermoeibaar en onverstoort hopt hij in de Kerkstraat van bord tot bord, steeds weer met die gracieuze handbeweging een zet producerend die genadeloos blijkt. Alleen Martijn, zoon van Dieter van Gortel en Limburgs topdammer, weet hem nog een remise te ontfutselen. Na veertien overwinningen, twee remises en dus die ene nederlaag tegen de arbiter van dienst hangt Miami zijn tasje recht en geeft hij iedereen vriendelijk een hand. Brunssum Open, nummer 41, kan beginnen.